Lietas Nr. C20302014

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**

Liepājā 2015.gada 24.martā

Liepājas tiesas tiesnese Inta Pūce rakstveida procesā izskatīja civillietu AS „Norvik banka" maza apmērā prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.
Tiesa

k o n s t a t ē j a

2014.gada 26.novembrī prasītājas AS „Norvik banka" pārstāvis iesniedzis Liepājas tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. A/ par naudas 401,62 EUR un tiesas izdevumu piedziņu, kā arī noteikt tiesību saņemt 6% gadā no piespriestās pamatsummas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 13.augustā starp pusēm tika noslēgts līgums Nr. VK10027002 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk – līgums), ar kuru atbildētajam piešķirts atļautais kredīts 177,86 EUR (Ls 125), ikmēneša procentu likme 1,79%. Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas. Atļautais kredīts ir kredīts prasītājas noteiktā limita ietvaros. Neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz prasītājas noteikto limitu. Atbilstoši līguma 1.9. un 1.10.punktam atbildētājam norēķinu cikla laikā bija jānorēķinās ar prasītāju, tas ir, jāsamaksā procenti un jāatgriež izmantotā kredīta daļa. Atbildētājam bija jāveic ikmēneša maksājumi līdz katra mēneša 10.datumam. Līguma 1.11 un 5.11. punktā paredzēts, par katru maksājuma kavējuma dienu atbildētājs maksā līgumsodu 0,25% no nokavētā maksājuma summas. Līgumsoda samaksa neatbrīvo atbildētāju no līgumā noteikto saistību izpildes. Atbildētājs nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus atbilstoši grafika apmaksas noteikumiem. Lūdz piedzīt pamatparādu 200,65 EUR, ko veido atļautais kredīts 177,86 EUR un neatļautais kredīts 22,79 EUR, procentus 41,28 EUR, un līgumsodu 159,69 EUR. Prasītājas pārstāve norāda, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē. Nauda iemaksājama kontā LV03LATB0000VIVAKARTE, saistības pēc līguma Nr. VK10027002.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1757., 1759., 1762., 1764., 1765., 1811., 1934., 1943., 1946.pantu, Civilprocesa likuma 1., 23., 26., 41., 127., 195., 250.$^{18}$, 406.$^{6}$ pantu.

2014. gada 1.decembrī, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.$^{21}$ panta pirmo daļu un 250.$^{22}$ panta pirmo daļu, atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietu tika nosūtīts prasības pieteikums un tam pievienotie dokumenti, izskaidrotas procesuālās tiesības, norādīta informācija par tiesas sastāvu un izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim (lietas 25.lapa). Atbildētājs nav izmantojis savas procesuālās tiesības un nav sniedzis paskaidrojumu par prasību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta 5.daļu tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc deklarētās dzīves vietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīves vietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Civilprocesa likuma 56 $^{1}$.panta otrā daļa noteic, ka tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu. Prezumciju, ka dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu, vai trešajā dienā no dokumentu nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar elektroniskā pasta sūtījumu, adresāts var atspēkot, norādot uz objektīviem apstākļiem, kas neatkarīgi no viņa gribas bijuši par šķērsli dokumentu saņemšanai norādītajā adresē.

Civilprocesa likuma 250.$^{25}$ panta pirmajā daļā noteikts, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi par to paziņojot pusēm.

Tā kā puses nav lūgušas uzklausīšanu tiesas sēdē, tad, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.$^{25}$ panta pirmajai daļai, 2015.gada 12.janvārī pusēm paziņots par datumu, kad lieta tiks izskatīta rakstveida procesā (lietas 28.lapa).

2015.gada 16.februārī tiesā saņemts prasītājas pārstāvja lūgums atlikt lietas izskatīšanu, lai varētu iesniegt papildus pierādījumus (lietas 31.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 210.panta pirmās daļas 4.punktu, tiesa, ievērojot prasītājas pārstāves lūgumu, lietas izskatīšanu atlika, paziņojot pusēm par datumu, kad lieta tiks izskatīta rakstveida procesā (lietas 34.-36.lapa).Tiesa secina, ka lieta izskatāma rakstveida procesā.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir daļēji apmierināma.

No lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada 13.augustā puses noslēgušas kredīta līgumu Nr. VK10027002 (lietas 11.,12.lapa) par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu uz 12 mēnešiem, kur atļautais kredīta limits 125 Ls (177,86 EUR). Neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz bankas noteikto limitu.

Prasības pieteikumam pievienotajā parāda aprēķinā ir redzams, ka atbildētāja pamatparāds prasītājai ir 200,65 EUR, ko veido atļautais kredīts 177,86 EUR un neatļautais kredīts 22,79 EUR (lietas 17.lapa).

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek par pienākumu līdzējiem izpildīt apsolīto. Savukārt Civillikuma 1838.pants noteic, to, ka samaksa veikta jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tiesa nav ieguvusi pierādījumus, ka parāda samaksa būtu veikta. Līdz ar to prasība par kredītlimita summas 200,65 EUR piedziņu ir apmierināma.

Procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti, vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu (Civillikuma 1946.pants).

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem saprotama tā atlīdzība, kura dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu. Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties.

Tiesa atzīst, ka noslēdzot līgumu puses vienojušās par mēneša procentu likmi – 1,79%, saskaņā ar prasītājas valdes sēdē apstiprinātajiem kartes apkalpošanas tarifiem (lietas 16.lapa). Vienlaikus, tiesa konstatē, ka noslēdzot līgumu puses vienojušās, ka tā darbības termiņš ir 12 mēneši, tātad līdz 2008.gada 12.augustam. Par to, ka līguma darbības termiņš būtu pagarināts prasītāja pierādījumus nav iesniegusi. Līgumā norādīti divi tā darbības termiņi: 12 mēneši un nenoteikts laiks, punkts 12.1. (lietas 11.lapa).

Līdz ar to tiesa secina, ka līgumiskie procenti piedzenami par līguma darbības laiku no 2007.gada 13.augusta līdz 2008.gda 12.augustam – 177,86 x 21,48%= 38,20 EUR. Atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu (lietas 17.lapa).

Civillikuma 1716. pants noteic, ka līgumsods ir pamețums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Minētā likuma 1720.panta 1.punktā paredzēts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja tieši tā bijis norunāts.

Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv tiesiskās attiecības, kuras regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, kas ir speciālais likums attiecībā pret Civillikuma normām.

Vērtējot apstākļus, atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likumam, secināms, ka atbildētāja, kā patērētāja, tiesības nav nepamatoti ierobežotas, - līgumsods aprēķināts par saistību izpildes kavējumu un ir samērīgs ar kredīta pamatsummu un kavējuma laiku, bet procenti par kredīta izmantošanu aprēķināti atbilstoši līguma noteikumiem, tie aprobežojami ar līguma darbības termiņu.

Līguma darbības termiņš bija 12 mēneši, tas ir, līdz 2008.gada 12.augustam, bet prasītāja norādījusi 2009.gada 23.janvāri, kā termiņu, līdz kuram veikti aprēķini. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasība par līgumsoda piedziņu apmierināma 63,54 EUR apmērā par atļauto kredītu un 14,78 EUR par neatļautā kredīta nokavējumu (lietas 18.lapa).

2013.gada 30.janvāra Augstākās tiesas Senāts spriedumā lietā *SKC – 644/2013* ir atzinis, ka līgumiskie procenti un līgumsods ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt.

Civilprocesa likuma 10.pantā noteikts, ka puses savas civilprocesuālās tiesības realizē sacīkstes formā, bet tas nozīmē, ka pašas sniedz tiesai pierādījumus tiem apgalvojumiem, kurus izsaka. Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas attaisnotu tās kavēšanos prasības iesniegšanai. Taču iesniegusi pierādījumus, ka tā nav pārkāpusi Komerclikuma D daļā noteikto trīs gadu termiņu (lietas 40.-42.lapa), atgādinot atbildētājam par parādu. Atbildētājs paskaidrojumu tiesai nav sniedzis, pierādījumus par saistības izpildi nav iesniedzis.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu katrai no pusēm pierādīt tos apstākļus, kuri ir nozīmīgi strīda izšķiršanā.

Tiesa secina, ka atbildētājs nav izpildījis saistību, ko uzņēmies ar līgumu. Pie šādiem apstākļiem prasība apmierināma par kredītlimita pamatsummas 200,65 EUR, līgumisko procentu 38,20 EUR un līgumsoda 78,32 EUR laika posmā no 2007.gada 13.augusta līdz 2008.gada 12.augustam piedziņu.

Ievērojot Civillikuma 1765.pantu, apmierināms prasītājas lūgums noteikt tai tiesību par laiku no tiesas sprieduma taisīšanas dienas līdz tiesas sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6% gadā no kredītlimita pamatsummas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram.

Izskatāmajā lietā tā ir valsts nodeva 71,14 EUR (lietas 9.,10.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR (lietas 8. lapa).

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 39.,42.pantu, no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,02 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Tiesa atzīst, ka atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 10., 97., 193., 194., 195.,250.[25] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt daļēji prasību.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu a/s „NORVIK BANKA", reģistrācijas Nr.40003072918, parādu 317,17 EUR (trīs simtus septiņpadsmit *euro* septiņpadsmit centus), tai skaitā kredītlimita pamatsumma 200,65 EUR, līgumiskos procentus 38,20 EUR un līgumsodu 78,32 EUR laika posmā no 2007.gada 13.augusta līdz 2008.gada 12.augustam; kā arī tiesas izdevumus 75,84 EUR (septiņdesmit piecus *euro* astoņdesmit četrus centus).

Nauda iemaksājama kontā LV03LATB0000VIVAKARTE, saistības pēc līguma Nr. VK10027002.

Noteikt AS „Norvik Banka" tiesību saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no nesamaksātās kredītlimita pamatsummas līdz tiesas nolēmuma pilnīgai izpildei.

Noraidīt prasību par 84,45 EUR (astoņdesmit četru *euro* četrdesmit piecu centu) piedziņu no /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,02 EUR (četrus *euro* divus centus).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, konta Nr.

LV51TREL2190458019000,saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Noteikt /pers.A/minēto maksājumu labprātīgas nomaksas termiņu -10 (desmit) dienas pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no tā pasludināšanas Kurzemes apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā, ievērojot Civilprocesa likuma 250.[27] pantu.

Tiesnese I.Pūce